

ЛІСОТИПОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЛІСОВИХ ЛАНДШАФТІВ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

У статті проаналізовано розподіл лісових ландшафтів Рівненської області за типами лісу. Досліджено розподіл вкритих лісовою рослинністю земель за трофотопами та гігротопами. За умовами місцезростання вивчені лісові ландшафти розподілені на чотири трофотопи, виявлена їх приуроченість до ґрунтів різного механічного складу та різних генетичних типів. Проаналізовано найпоширеніші типи лісу на території дослідження, особливості їх поширенні, притаманні ґрунти та переважаючі деревостани, підлісок та надґрунтовий покрив.

Ключові слова: тип лісу, трофотоп, гігротоп, вкриті лісовою рослинністю ділянки, тип лісорослинних умов.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Лісові екосистеми відзначаються складною внутрішньою організацією, де всі компоненти тісно взаємопов'язані між собою та із навколишнім середовищем. Антропогенні навантаження на ландшафти зумовлюють все більші перетворення, натуральні лісові ландшафти змінюються антропогенними. Впровадження стратегії збалансованого розвитку у всіх сферах життя і господарювання людини стає надзвичайно актуальним. Таким чином, одним із пріоритетів на майбутнє стає раціональне використання та збереження для наступних поколінь лісових природних ресурсів. В таких умовах актуальності набуває лісотипологічна наука, яка дозволяє пізнати функціональні відмінності між різними типами лісових геосистем, особливостями їх організації та впроваджувати необхідні механізми лісовідновлення та раціонального лісокористування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. За останні десятиліття лісотипологічна наука в Україні, що зазнала свого розквіту ще у ХІХ ст., коли було сформульовано її теоретичні основи, занепадає. Лише деякі вчені продовжують вивчення типів лісу (наприклад, Вересін М. М., Білоус В. І., Голубець М. А., Денисик Г. І., Давидчук В. С. та інші), але їхні праці мають вузько направлений характер, стосуючись лише окремого типу лісу (наприклад, діброви) чи окремого регіону, або спрямовані на дослідження антропогенних лісових ландшафтів. Натуральним лісовим ландшафтам сучасні науковці присвячують мало уваги.

Типологічну характеристику лісів Полісся, до якого належить і територія Рівненської області, ґрунтовно описали у своїх працях такі вчені, як Алексєєв Є. В. [1], Генсірук С. А. [4], Погребняк П. С. [7], Ткач В. П. та інші.

Метою дослідження є аналіз лісових ландшафтів Рівненської області за типами лісорослинних умов та концентрація уваги на необхідності подальшого розвитку і вивчення цього напрямку для збереження натуральних лісових ландшафтів та запровадження раціо-

нального використання лісових ресурсів області.

Виклад основного матеріалу та результати дослідження. Комплексний екосистемний підхід вимагає поділу лісових масивів на окремі типи лісу, однорідні за параметрами основних компонентів, включаючи й умови середовища.

Тип лісу – це основна класифікаційна одиниця лісів, яка об'єднує ділянки лісу, характерні певною сукупністю однорідних лісорослинних умов, однакоvim складом деревних порід, кількістю ярусів, аналогічною фауною, така, що потребує однакових лісогосподарських заходів при рівних екологічних умовах [9].

Лісовий фонд кожного лісництва характеризується певними домінуючими типами лісу, що пов'язано з особливостями кліматичних і едафічних умов, які в процесі історичного розвитку обумовлювали видовий склад рослинності. Серед них під впливом орографічних умов рельєфу, ерозійних процесів, виходу на денну поверхню ґрунтових вод тощо, зустрічаються типи лісу, які займають незначну площу і формуються невеликими ділянками або вкрапленнями і фрагментами серед панівних [10].

Першим розробив методику визначення типів лісу Воробйов Д. В., виділивши керівні та допоміжні ознаки, які використовуються при цьому. До керівних ознак належать: 1) рослинність (деревостан, підлісок, трав'яний покрив); 2) склад і продуктивність (бонітет) деревостану; 3) ареали деревних порід. Допоміжними ознаками виступають: 1) генетичний тип ґрунту; 2) рельєф (висота над р. м., вертикальна зональність, експозиція, форма схилу).

Згідно з лісівничо-типологічним районуванням України, виконаним лабораторією лісу УкрНДЛГА під керівництвом професора Воробйова Д. В. [2], територія Рівненської області лежить у лісівничо-типологічній області вологого грудю.

За геоморфологічними та кліматичними ознаками вона поділяється на дві частини

(сектори) [6]:

1) Полісся – з перевагою дерново-підзолистих ґрунтів на піщаних флювіогляціальних відкладах з рівнинним рельєфом;

2) Волинська височина – із значним поширенням лісових і лучно-чорноземних ґрунтів на лесових відкладах і сильним розвитком ерозійних процесів у місцевостях з розсіченим рельєфом.

У лісах області вологого ґруду на території Рівненщини виявлено 48 типів лісу. Характерно, що при такій різноманітності типів лісів тільки 6 типів відзначаються значним розповсюдженням (рис. 1). Це свіжі бори, свіжі дубово-соснові субори, вологі дубово-соснові субори, сирі дубово-соснові субори, вологі грабово-соснові судіброви, мокрі чорнівільхові сугруди.

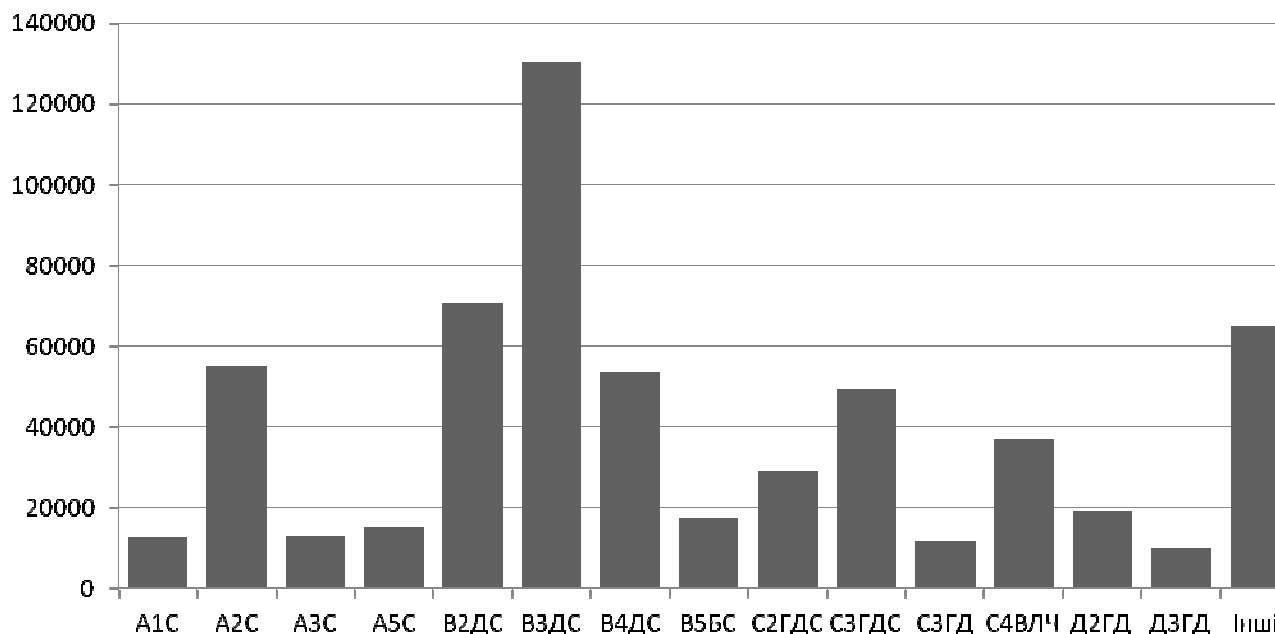

Рис. 1. Розподіл вкритих лісовою рослинністю земель Рівненської області за типами лісу [8]

За місцезростанням вивчені лісові ландшафти Рівненської області досить чітко розділяються на чотири трофотопи, приурочені до ґрунтів різного механічного складу та різних генетичних типів (табл.1, рис. 2):

- бідні, тип А – на піщаних або глеюватих ґрунтах, а також на ґрунтах, заболочених за верховим типом;
- відносно бідні, тип В – на глинисто-піщаних або супіщаних ґрунтах, що мають на різній глибині супіщано-суглинні прошки різної товщини, або на торф’янистих ґрунтах перехідного типу заболочування.

- відносно родючі, тип С – на супіщаних або глинисто-піщаних ґрунтах з суглинковими прошарками, на неглибоких легких суглинках, на ґрунтах торф’яних перехідних боліт.
- найбільш родючі, тип D – на сірих лісових суглинках, на дерново-підзолистих суглинках на лесах або морені.

Лісова рослинність реагує на зміну рівня родючості ґрунтів. Для неї головними показниками родючості місцезростань є кількість елементів живлення, яка збільшується у міру обважнення їх механічного складу (трофність), і рівень водозабезпеченості.

Таблиця 1

Розподіл площі Рівненської області за типами лісорослинних умов, %

Гіротоп	Трофотоп				Всього
	Бори (А)	Субори (В)	Сугруди (С)	Ґруди (D)	
Сухі (1)	12758,5	590,3	-	-	13348,8
Свіжі (2)	55103	70731,9	34267,2	19222,1	179324,2
Вологі (3)	12998,8	136648,4	62968,4	10124,4	222740
Сирі (4)	7939,2	64263	56153,4	448,3	128803,9
Мокрі (5)	16181,4	19891,9	9136,3	8,3	45217,9
Всього	104980,9	292125,5	165525,3	29796,8	100

Серед трофотопів, які представлені на території Рівненської області, найпоширенішими є субори, котрі займають 292125,2 га або

63,4% площі вкритих лісовою рослинністю лісових ділянок (рис. 2). Значно менш поширеними є бори та сугруди – 104980,9 та 165525,3

га відповідно. Найменш поширеним трофотопом є груди, площа яких становить 29796,8 га.

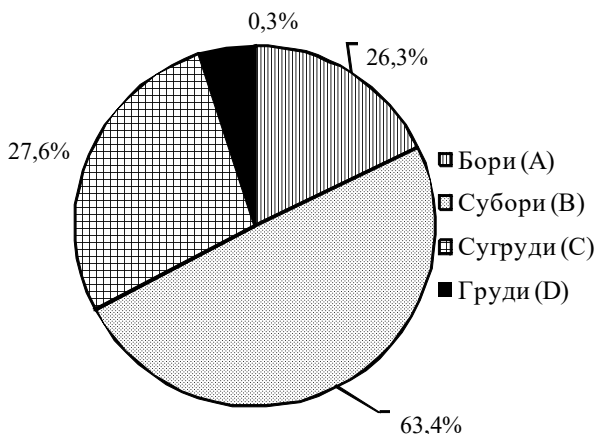

Рис. 2. Діаграма розподілу насаджень Рівненської області за трофотопами [8]

Лісова рослинність досить вибаглива до вологості ґрунту, хоча й зростає у різних гігротопах, у яких створює досить відмінні між собою за продуктивністю насадження.

У сухих місцезростаннях переважає ксерофітна рослинність, із деревостанами низьких або знижених бонітетів. Для надґрунтового покриву характерні ксерофіти та ксеромезофіти.

Умови зі свіжим зволоженням на піщаних ґрунтах утворюються при заляганні ґрунтових вод на глибині 2-4 м, на супіщаних – понад 4 м. За таких умов утворюється зволоження оптимальне для сосни, ранньої форми дуба, берези, модрина, ясена, граба, клена. Підлісок і надґрунтовий покрив представлений мезофільними видами з домішками ксеромезофітів.

Вологі умови місцезростання характеризується заляганням ґрунтових вод у борах і суборах на глибині 1-2 м, на глинистих і глинистих ґрунтах – 2-4 м. Умови сприятливі для дуба пізньої форми, берези, липи, осики. У підліску і надґрунтовому покриві переважають мезофіти з домішкою мезогігрофітів.

Сирі місцезоселення характеризуються надлишковим зволоженням, що негативно впливає на ріст деревної рослинності, окрім вільхи чорної. Для мокрих типів притаманний великий надлишок вологи та торф'яні ґрунти. У сирих і мокрих місцезростаннях у надґрунтовому покриві зростають гігрофіти, на мікропідвищеннях можуть зустрічатися мезофіти.

Найбільші площі лісових насаджень Рівненської області поширені у вологих умовах зростання (222740 га), а найменші – у сухих (13348,8 га) і мокрих (45217,9 га) (рис. 3). Переважання свіжих та вологих гігротопів зумовлено тим, що вони характеризуються найопти-

мальнішими умовами для зростання рослинності.

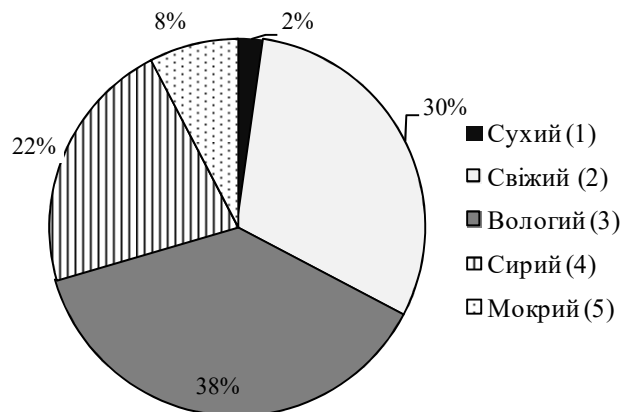

Рис. 3. Діаграма розподілу насаджень Рівненської області за гігротопами [8]

Розглянемо найпоширеніші типи лісів, притаманні для Рівненщини [3, 5].

Сухі бори (А₁С) зустрічаються фрагментально та приурочені до піднесених місцеположень борових терас, пагорбів висотою до 20 м і більше, їх південних схилів з рівнем ґрунтових вод менше 5 м. Сформувалися на дернових слабопідзолених, малорозвинених (8-12 см) піщаних без вираженого гумусового горизонту ґрунтах. Характерні деревостани: сосняки III-V класів бонітету із повнотами 0,3-0,6. Стовбури дерев сучкуваті, у віці 50 років мають середню висоту 10-13 років. Підлісок зазвичай відсутній, зустрічається рокитник, дрік красильник. Сосновий підріст у вигляді біогруп, приурочених до конусу тіні дерев. Надґрунтовий покрив представлений мохом, чебрецем, молодилом руським, типчаком тощо.

Свіжий бір (А₂С) розташований на підвищених ділянках піщаних дюн флювіогляціальних і давньоалювіальних арен. Притаманні дерново-слабопідзолисті піщані, мало розвинуті (7-15 см) ґрунти, рівень ґрунтових вод 3-5 м. Деревостани представлені сосною I-III класів бонітету з домішкою берези повислої. Стовбури більш-менш рівні, очищені від сучків. Підлісок представлений рокитником, вербою розмаринолистою, горобиною. Для покриву характерні верес, брусниця, сон-трава, чебрець, зозулин льон, зелені мохи тощо.

Вологий бір (А₃С) найкраще виражений як сосняк-чорничник. Займає рівні понижені місцеположення між піщаними пагорбами річкових терас, рівень залягання ґрунтових вод на глибині 1-2 м. Характерні ґрунти – дерново-слабопідзолисті, піщані, глеюваті на давньоалювіальних флювіогляціальних відкладах. Деревостани – сосняки з домішками берези III

класу бонітету. Підлісок складає горобина, крушина ламка, верба козяча. Для надґрунтового покриву характерні чорниця, брусниця, верес, веснівка, дікранум хвилястий тощо.

Мокрий бір (A_5C) зустрічається фрагментально та приурочений до оліготрофних лісових боліт безстічних знижень, характеризується купинястим мікрорельєфом. Ґрунти представлені торф'яниками сфагновими. Деревостан складає сосна звичайна низькобонітета (V). Підлісок майже відсутній. Для покриву характерне багно, лохина, сфагнум, журавлина, росичка, дікранум хвилястий, андромеда тощо.

Свіжий дубово-сосновий суббір (B_2DC) поширений на рівнинних та слабохвилястих ділянках середньої рівнини або слабопідвищених зандрових рівнин і річкових терас, зниженнях між піщаними пагорбами. Характерні ґрунти: дернові слабо- і середньопідзолисті глинисто-піщані або супіщані на воднольодовикових супіщаних відкладах; розвинені дернові схованопідзолисті глинисто-піщані на давньоалювіальних відкладах; піщані із супіщано-суглинистими прошарками. Деревостани представлені високобонітетними сосняками з домішками дуба, берези, осики, груші, можливий другий ярус з дуба. Характерний багатий покрив із орляка, рокитника, дрока, сунічника лісового, брусниці, суніці, вероніки лікарської, дікрану, вересу, чебрецю, конвалії тощо.

Вологий дубово-сосновий суббір (B_3DC) займає знижені рівні місцеположення піщаних терас, улоговини між піщаними пагорбами, краї лісових боліт, блюдцеподібні западини. Поширені на дернових слабо- і середньопідзолистих супіщаних, глинисто-піщаних, глеюватих ґрунтах на воднольодовикових або давньоалювіальних відкладах. Глибина залягання ґрунтових вод 1-2 м. Деревостани зазвичай двоярусні, інколи одноярусні. Перший ярус представлений сосною I-II класів бонітету з домішкою берези, другий ярус – дубом III-IV класів бонітету з домішками ялини, граба, берези. Підлісок зазвичай розріджений із рокитника, горобини, крушини ламкої, верби сірої. У надґрунтовому покриві переважає чорниця, брусниця, вереснівка, орляк тощо.

Сирий дубово-сосновий суббір (B_4DC) поширений на піщаних терасах річок, вузьких смугах навколо ям, боліт, пониженнях в рельєфі із близьким заляганням ґрунтових вод (0,7-1,5 м). Ґрунти представлені підзолистими піщаними або супіщаними з торфовим горизонтом до 20 см. Серед деревостанів у першому ярусі сосна II-III класів бонітету і береза повисла, у другому ярусі зрідка дуб. У підліску

зростає дуб, горобина, крушина ламка, верба вухаста. Для надґрунтового покриву характерні веснівка, орляк, верболіззя звичайне, дікран, плеврозій, зозулин льон звичайний, шоломниця тощо.

Мокрий березово-сосновий суббір (B_5BC) приурочений до ввігнутих понижень, слабопроточних котловин, низин, перехідних боліт. Серед ґрунтів поширені торф'яники перехідні осоково-сфагнові, торф потужністю 1-2 м, зверху слабо розкладений. Деревостани представлені сосною звичайною та березою повислою IV класу бонітету. Підлісок складає верба вухаста, крушина, інколи малина, ожина. Надґрунтовий покрив формує бобівник, кунічник, буяхи, чорниця, мітлиця собача, багно, осока багнова, сфагнум, зозулин льон.

Свіжі грабово-дубові судіброви ($C_2ГДС$) у рельєфі замають випуклі місцезростання та схили. Ґрунтовий покрив представлений дерново-слабопідзолистими супіщаними або глинисто-піщаними з прошарками суглинків і супісків та підзолисто-деревні на супісках. Зазвичай підстилаються щільними вапняковими породами або мореною. Деревостан складає дуб звичайний із домішками сосни, граба, берези. Підлісок рідкий із горобини, бруслини, крушини ламкої, дроку, іноді ліщини. Надґрунтовий покрив становить веснівка, маренка запашна, печіночниця тощо.

Вологі заплавні грабові діброви ($C_3ГД$) приурочені до алювіально-зандрових рівнин, заплавних терас річок. Сформувалися на дерново-середньопідзолистих супіщаних ґрунтах на флювіогляціальних відкладах, перекритих сучасним алювієм. Деревостан представлений дубом звичайним із домішками сосни, граба, берези. Підлісок складає ліщина, верба козяча, бруслина бородавчаста, дрік красильний. Надґрунтовий покрив: маренка запашна, фіалка дивна, кропива дводомна, жіноча папороть тощо.

Волога грабово-соснова судіброва ($C_3ГДС$) сформувалися на дерново-середньопідзолистих, глейових суглинистих або супіщаних ґрунтах на воднольодовикових відкладах; на ясно-сірих лісових супіщаних ґрунтах; на дерново-карбонатних ґрунтах. Деревостан складає дуб звичайний з грабом, сосною, березою, вільхою чорною. Бонітет деревостану I-II класів. У підліску зростає крушина ламка, калина, ліщина, бруслина, іноді верба козяча, черемха. У покриві поширена квасениця, печіночниця, орляк, конвалія, осока, верболіззя звичайне, анемона дібровна тощо.

Сирий чорновільховий сугруд ($C_4ВЛЧ$) поширений на понижених заболочених ділян-

ках, на нешироких смугах закрайок лісових боліт. Характерні ґрунти – лучно-болотні, торф'янисто-болотні осушені. У деревостані панує вільха чорна (I-III класів бонітету), у невеликій кількості зустрічається береза, сосна, ялина, дуб. Підлісок не зімкнений, його складають черемха, калина, крушина ламка, бузина чорна, верба вухаста. Добре розвинутий надґрунтовий покрив з шоломницею, вовконогом високим, папороттю жіночою, рогіз вузьколистий, чистець лісовий та болотяний, орляк, кропива дводомна, ожина, папороть чоловіча тощо.

Свіжі грабові діброви (Д₂ГД) поширені на підвищених місцеположеннях, займають плоскі верхні частини вододілів, схили. Для них притаманні дерново-підзолисті суглинкові ґрунти на лесах або на морені, сірі лісові ґрунти на лесовидних суглинках. Деревостан у першому ярусі представляє дуб звичайний з домішками ясена, сосни, берези, осики, у другому ярусі – граб, липа, клен. Бонітет насаджень I-II клас. Підлісок складає ліщина, бруслина, бузина чорна, зрідка шипшина, горобина. Багатий трав'яний покрив з копитняка, зірочника лісового, печіночниці, маренки запашної, тонконога дібровного, фіалки дивної, купини багатоквіткової тощо.

Волога грабова діброва (Д₃ГД) займає рівні місцеположення і плато, похилі схили. Серед ґрунтів притаманні сірі лісові опідзолені на лесах, дерново-підзолисті глеюваті та глеєві суглинкові морени. Деревостани представлені у першому ярусі високо бонітетним дубом з домішками ясена, берези, сосни, у другому ярусі – граб. Підлісок рідкий із крушини ламкої, калини, ліщини, бузини чорної, бруслини, черемхи. Трав'яний покрив складає копитняк, кропива, папороть жіноча, печіночниця, квасениця, чистець лісовий, вороняче око тощо.

Висновки. Встановлено, що типологічна структура лісів Рівненської області досить різноманітна і представлена 48 типами лісу, серед яких найпоширенішим є вологі дубово-соснові субори (22%), свіжі дубово-соснові субори (12%), сірі дубово-соснові субори (9%), свіжі бори (9%), вологі грабово-соснові судіброви (9%). Лісова типологія є інструментом для систематизації та впорядкування лісгосподарських заходів, які мають на меті не тільки отримання деревини, а й збереження екологічних властивостей лісу. Тому ведення господарства на типологічній основі є одною із головних умов для забезпечення сталого розвитку лісової галузі.

Література:

1. Алексеев Е.В. Типы украинского леса. Правобережье / Е.В. Алексеев. – К.: Наука, 1925. – 119 с.
2. Воробьев Д. В. Типы лесов Европейской части СССР / Д. В. Воробьев. – К.: Изд-во АН Украинской ССР, 1953. – 452 с.
3. Гельтман В. С. Основные положения по составлению региональных кадастров типа леса (проект) / В. С. Гельтман, Н. Ф. Ловчий // Региональные кадастры типов леса. – М.: Наука, 1990. – С. 5-17.
4. Генсірук С. А. Історія лісівництва в Україні / С. А. Генсірук, О. І. Фурдичко, В. С. Бондар. – Л.: Вид-во „Світ”, 1995. – 422 с.
5. Рысин Л. П. Региональные кадастры типов леса / Л. П. Рысин // Лесная типология в кадастровой оценке лесных ресурсов: тез. докл. всесоюз. конф. – Днепропетровск, 1991. – С. 3-5.
6. Остапенко Б. Ф. Лісова типологія / Б. Ф. Остапенко, В. П. Ткач. – Х.: Харків. держ. ун-т. ім. В. В. Докучаєва, 2002. – Ч. 2. – 204 с.
7. Погребняк П.С. Основы лесной типологии / П.С. Погребняк. – Киев: Изд-во АН УССР, 1955. – 455 с.
8. Статистичні матеріали Рівненського обласного управління лісового та мисливського господарства. – Рівне, 2000-2016 рр.
9. Термена Б.К. Лісознавство з основами лісівництва / Б.К. Термена. – Чернівці: Книги – XXI, 2004. – 160 с.
10. Швиденко А. Й. Лісівництво / А. Й. Швиденко. – Чернівці: Рута, 2004. – 304 с.

References:

1. Alekseev E.V. Tipy ukrainskogo lesa. Pravoberezhe / E.V. Alekseev. – K.: Nauka, 1925. – 119 s.
2. Vorobev D. V. Tipy lesov Evropejskoj chasti SSSR / D. V. Vorobev. – K.: Izd-vo AN Ukrainskoj SSR, 1953. – 452 s.
3. Geltman V. S. Osnovnye polozhenija po sostavleniju regionalnyh kadaстров tipa lesa (proekt) / V. S. Geltman, N. F. Lovchij // Regionalnye kadastry tipov lesa. – M.: Nauka, 1990. – S. 5-17.
4. Gensiruk S. A. Istoriya lisivnyctva v Ukraini / S. A. Gensiruk, O. I. Furdychko, V. S. Bondar. – L.: Vyd-vo „Svit”, 1995. – 422 s.
5. Rysin L. P. Regionalnye kadastry tipov lesa / L. P. Rysin // Lesnaja tipologija v kadastrovoj ocenke lesnyh resursov: tez. dokl. vsesojuz. konf. – Dnepropetrovsk, 1991. – S. 3-5.
6. Ostapenko B. F. Lisova typologiya / B. F. Ostapenko, V. P. Tkach. – X.: Harkiv. derzh. un-t. im. V. V. Dokuchayeva, 2002. – Ch. 2. – 204 s.
7. Pogrebnyak P.S. Osnovy lesnoj tipologii / P.S. Pogrebnyak. – Kiev: Izd-vo AN USSR, 1955. – 455 s.
8. Termena B.K. Lisoznavstvo z osnovamy lisivnyctva / B.K. Termena. – Chernivci: Knygy – XXI, 2004. – 160 s.
9. Tkachenko M. E. Obshhee lesovodstvo / M.E. Tkachenko. – M.; L.: Goslesbumydat, 1955. – 370 s.
10. Shvydenko A. J. Lisivnyctvo / A. J. Shvydenko. – Chernivci: Ruta, 2004. – 304 s.

Аннотація:

Мельничук М. М., Чабанчук В. Ю. ЛЕСОТИПОЛОГИЧЕСКАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА ЛЕСНЫХ ЛАНДШАФТОВ РОВЕНСКОЙ ОБЛАСТИ.

В статье проанализировано распределение лесных ландшафтов Ровенской области по типам леса. Исследовано распределение покрытых лесной растительностью земель по трофотопам и гигротопам. По условиям местообитания выученные лесные ландшафты распределены на четыре трофотопа (боры, субори, судубравы, дубравы), обнаружена их приуроченность к почвам разного механического состава и различных генетических типов. Среди трофотопов, которые представлены на территории Ровенской области, наиболее распространены субори, наименее распространены дубравы. Охарактеризовано распределение площади Ровенской области по пяти гигротопам (сухой, свежий, влажный, сырой, мокрый), особенности их образования и свойственен растительный покров. Наибольшие площади лесных насаждений Ровенской области распространены во влажных условиях роста, а наименьшие – в сухих и мокрых. Проанализированы наиболее распространенные типы леса на территории исследования, особенности их распространении, присущие почвы и превосходящий древостой, подлесок и напочвенный покров. Сконцентрировано внимание на необходимости дальнейшего развития и изучения лесотипологического направления для сохранения натуральных лесных ландшафтов и внедрение рационального использования лесных ресурсов области.

Ключевые слова: тип леса, трофотоп, гигротоп, покрытые лесной растительностью участки, тип лесорастительных условий.

Abstract:

Melnychuk M.M., Chabanchuk V.Y. CHARACTERISTICS OF FOREST LANDSCAPES OF RIVNE REGION BY TYPES OF FORESTS.

In this article we analyzed the distribution of forest landscapes of Rivne region by forest types. We studied the distribution of lands covered with forest vegetation by trophotopes and hihrotopes. We made a distribution of forest landscapes of Rivne region for the most common types of forest site conditions (bors, subors, suhrudy, hrudy). We found that trophotopes confined to soils of different texture and different genetic types. Among trophotopes, which are presented on the territory of Rivne region, the most common are subors, and the least common are hrudy. We characterized the distribution of area of Rivne region by five hihrotopes (dry, fresh, moist, dump, wet) and features of their formation and peculiar vegetation. According to hihrotopes forest plantations of Rivne region are mostly presented in fresh and moist habitat. We have analyzed the most common types of forests in the area of investigation, features of their distribution, typical soils, inherent forest vegetation. We focused attention on necessity of learning and developing the science of forest types to preserve the natural forest landscape and sustainable use of forest resources.

Keywords: forest type, trophotopes, hihrotopes, lands covered with forest vegetation, types of forest site conditions.

Рецензент: проф. Петлін В.М.

Надійшла 25.09.2016р.